

Bộ Tư Pháp
Đơn Vị Dân Quyền

Bộ Giáo Dục Hoa Kỳ
Sở Dân Quyền
Văn Phòng Tổng Luật Sư

Thông Tin về Quyền của Tất Cả Trẻ Em được Ghi Danh ở Trường Học: Các Câu Hỏi và Câu Trả Lời cho Tiểu Bang, Khu Học Chánh và Phụ Huynh

Những Câu Hỏi và Câu Trả Lời ở đây có mục đích hỗ trợ các tiểu bang và các khu học chánh thi hành các nghĩa vụ pháp lý của họ hầu đảm bảo rằng các chính sách và thông lệ ghi danh học¹ ở các cấp tiểu học và trung học không kỳ thị dựa trên chủng tộc, màu da, hay quốc gia gốc, và không gây trở ngại hay ngăn cản sự ghi danh của học sinh vào trường tiểu học và trung học dựa trên sự thực hay theo sự suy đoán về tình trạng di trú của học sinh hoặc cha mẹ của học sinh. Bộ Giáo Dục và Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ khuyến khích các tiểu bang và các khu học chánh tích cực thực hiện các chính sách và thông lệ học sinh ghi danh để tạo ra một môi trường thân thiện và chấp nhận cho tất cả các học sinh.²

Lập Tài Liệu

Hỏi – 1. Một khu học chánh có nên tìm hiểu tình trạng di trú hoặc quốc tịch của một học sinh hoặc phụ huynh³ như một phương tiện để xác định nơi cư trú của học sinh trong khu học chánh không?

Đáp – 1. Không. Tình trạng di trú hay quốc tịch không liên quan đến việc xác định nơi cư trú trong khu học chánh, và tìm hiểu điều đó trong quá trình xác định nơi cư trú là không cần thiết và có thể gây một tác dụng tiêu cực ngăn cản việc ghi danh vào trường của học sinh.

Hỏi – 2. Học sinh, ngoại trừ học sinh vô gia cư như quy định bởi đạo luật Liên Bang, có phải chứng minh nơi cư trú hiện tại trong một khu học chánh để được ghi danh vào một trường học trong khu học chánh đó không?

Đáp – 2. Một tiểu bang hoặc một khu học chánh có thể ấn định các điều kiện cư trú ngay tình và như vậy có thể đòi hỏi tất cả các học sinh muốn vào học, ngoại trừ học sinh vô gia cư như được định nghĩa và được quy định bởi Đạo Luật Liên Bang McKinney-Vento Trợ Giúp Người Vô Gia Cư, 42 USC § § 11301 và tiếp theo, phải cung cấp bằng chứng cư trú trong khu học chánh.

¹ Theo mục đích của bản hướng dẫn này, chữ "ghi danh" cũng có nghĩa là đăng ký, trúng tuyển, hoặc đi học.

² Tài liệu Hỏi và Đáp này đi kèm với lá thư Đồng Nghiệp Thân Mến về Quyền của Tất Cả Trẻ Em để Ghi Danh vào Trường Học, được ban hành bởi Bộ Giáo Dục và Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ vào ngày 6 tháng Năm, 2011. Tài liệu này đã được cập nhật để trả lời các câu hỏi thêm nhận được kể từ lá thư Đồng Nghiệp Thân Mến đã được ban hành trong năm 2011.

³ Theo mục đích của bản hướng dẫn này, chữ "phụ huynh" cũng có nghĩa là người giám hộ hoặc người có trách nhiệm khác theo luật tiểu bang hay luật địa phương.

[OCR-00072-VI]

Hỏi – 3. Làm thế nào học sinh đủ điều kiện chứng minh nơi cư trú hiện tại trong khu học chánh của mình?

Đáp – 3. Các quy định thay đổi khác nhau giữa các tiểu bang và các khu học chánh về những hình thức tài liệu nào có thể được sử dụng để chứng minh nơi cư trú trong một khu học chánh. Các khu học chánh thường chấp nhận một số loại tài liệu để chứng minh nơi cư trú, như một hóa đơn điện thoại hoặc tiện ích, tài liệu trả tiền thuê chấp hay thuê nhà, giấy khai có tuyên thệ của cha mẹ, giấy biên lai thuê nhà, bản sao của một thư chuyển tiền để trả tiền thuê nhà, hoặc một lá thư từ một chủ nhân của cha mẹ được viết trên giấy có đầu đề của hãng.

Một phụ huynh phải được phép chứng minh nơi cư trú bằng cách sử dụng bất cứ phương pháp thay thế nào quy định bởi luật tiểu bang hoặc luật địa phương. Tiểu bang và khu học chánh không thể áp dụng các quy tắc khác nhau, hoặc áp dụng cùng một quy tắc một cách khác nhau, đối với trẻ em dựa trên chủng tộc, màu da, quốc gia gốc, quốc tịch hay tình trạng di trú thực sự hoặc theo suy đoán, hoặc dựa trên bất cứ yếu tố bị cấm nào khác của các em hoặc cha mẹ các em. Tất cả học sinh phải được đối xử một cách bình đẳng.⁴

Khu học chánh phải duyệt xét danh sách các tài liệu có thể được sử dụng để xác định nơi cư trú để đảm bảo không đòi hỏi bất cứ tài liệu nào có thể cản trở hay ngăn cấm một cách bất hợp pháp việc ghi danh hoặc đi học của một học sinh không có giấy tờ di trú hoặc có cha mẹ không có giấy tờ di trú.

Thí dụ, một khu học chánh có thể chọn dùng một giấy căn cước do tiểu bang ban hành hoặc bằng lái xe của cha mẹ như một trong những tài liệu có thể được sử dụng để xác nhận nơi cư trú, tuy nhiên khu học chánh không được phép đòi hỏi phải có tài liệu này để xác định nơi cư trú hoặc để cho các mục đích khác nếu việc đòi hỏi như vậy sẽ ngăn cản một cách bất hợp pháp việc ghi danh vào trường của một học sinh mà cha mẹ không có giấy tờ di trú.

Hỏi – 4. Một đứa trẻ vô gia cư, kể cả một đứa trẻ vô gia cư không có giấy tờ, có bao giờ phải chứng minh nơi cư trú trong một khu học chánh để ghi danh vào một trường trong khu học chánh đó không?

Đáp – 4. Không. Ngay cả khi một khu học chánh có các điều kiện hợp lệ đòi hỏi bằng chứng nơi cư trú, khu học chánh đó phải miễn các điều kiện đó đối với tất cả trẻ em và thiếu niên được coi là người vô gia cư theo Đạo Luật Liên Bang McKinney-Vento Trợ Giúp Người Vô Gia Cư. Những trẻ em và thiếu niên thuộc diện này đều có quyền ghi danh vào trường, kể cả khi gia đình họ không thể xuất trình các tài liệu thường được yêu cầu để chứng minh nơi cư trú đối với những người không thuộc diện này.

⁴ Tiêu Đề IV của Luật Dân Quyền năm 1964, được thực thi bởi Sở Tư Pháp, nghiêm cấm các khu học chánh không được có những hành động tước đoạt học sinh quyền được bảo vệ bình đẳng bởi pháp luật. Tiêu Đề VI của Đạo Luật Dân Quyền năm 1964, được thực thi bởi Bộ Giáo Dục, và bởi Bộ Tư Pháp sau khi được chuyển hồ sơ đến từ một cơ quan tài trợ Liên Bang hoặc qua sự can thiệp vào một vụ kiện hiện có, nghiêm cấm kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc.

Đạo Luật McKinney-Vento định nghĩa từ ngữ "trẻ em và thiếu niên vô gia cư" bao gồm, một phần, là "trẻ em và thiếu niên hiện đang sống chung với những người khác vì mất nhà ở, gặp khó khăn về kinh tế, hoặc vì một lý do tương tự; hiện đang sống trong nhà nghỉ, khách sạn, bãi nhà tiền chế, hoặc nơi cắm trại vì thiếu phương tiện nhà ở thỏa đáng nào khác; hoặc hiện đang sống trong nơi trú ẩn khẩn cấp hoặc chuyển tiếp; hoặc bị bỏ rơi trong bệnh viện; hoặc hiện đang chờ để được có cha mẹ nuôi tạm," cũng như con cái của các nông dân lao động không cố định. Thông tin bổ sung liên quan đến Đạo Luật McKinney-Vento Trợ Giúp Người Vô Gia Cư có sẵn tại www.ed.gov/programs/homeless/guidance.pdf.

Hỏi – 5 Làm thế nào học sinh chứng minh mình đủ điều kiện tuổi được đi trường học?

Đáp – 5. Cũng như với điều kiện về nơi cư trú, các quy định thay đổi khác nhau giữa các tiểu bang và các khu học chánh về những tài liệu nào học sinh có thể sử dụng để chứng minh họ đủ điều kiện tuổi tối thiểu và tối đa của tiểu bang hay khu học chánh, và các cơ quan thẩm quyền thường chấp nhận một số tài liệu khác nhau cho mục đích này. Tùy thuộc vào tiểu bang hoặc khu học chánh, các tài liệu thay thế có thể bao gồm, nhưng không giới hạn ở: giấy chứng nhận của một tổ chức tôn giáo, bệnh viện, hay bác sĩ cho thấy ngày sinh; một lời ghi trong kinh thánh gia đình; một hồ sơ nhận con nuôi; một bản khai có tuyên thệ của một phụ huynh; giấy khai sinh; hồ sơ nhà trường đã được xác nhận trước đây; hoặc bất cứ tài liệu nào khác pháp luật cho phép. Khu học chánh phải cho phụ huynh biết rõ ràng về các cách thức chứng minh và các tài liệu có thể sử dụng được để thể hiện nỗ lực đảm bảo một môi trường thân thiện và chấp nhận cho tất cả học sinh.

Sự đòi hỏi các tài liệu như giấy khai sinh không được ngăn cản hoặc gây trở ngại một cách bất hợp pháp việc của một học sinh ghi danh và đi học kể cả học sinh không có giấy tờ di trú hoặc học sinh mà cha mẹ không có giấy tờ di trú, hoặc của một đứa trẻ hay một thiếu niên vô gia cư theo định nghĩa của Đạo Luật McKinney-Vento Trợ Giúp Người Vô Gia Cư (xem Hỏi-4, ở trên). Một khu học chánh không được ngăn cản hoặc gây trở ngại cho một học sinh đến trường học chỉ vì học sinh thiếu giấy khai sinh hoặc có hồ sơ cho thấy một nơi sinh ở ngoại quốc, chẳng hạn như giấy khai sinh nước ngoài. Sự yêu cầu tài liệu cũng không thể kỳ thị, hoặc có tác dụng kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc. Tất cả học sinh phải được đối xử bình đẳng trong quá trình ghi danh.

Hơn nữa, một khu học chánh không được dùng giấy khai sinh của học sinh hoặc tài liệu khác được cung cấp bởi cha mẹ để làm căn bản hầu tìm hiểu tình trạng di trú của học sinh, cha mẹ của học sinh, hoặc các người khác trong gia đình. Do đó việc học khu đòi hỏi các giấy tờ và tài liệu này có thể gây tác dụng ngăn cản việc ghi danh của một học sinh trên căn bản của tình trạng di trú.

Hỏi – 6. Trong trường hợp cha mẹ không muốn cung cấp giấy khai sinh nước ngoài của con mình, sợ rằng làm như vậy sẽ dẫn đến việc bị hỏi về tình trạng di trú hay tình trạng quốc tịch của bản thân hoặc con mình thì sao?

Đáp – 6. Các khu học chánh nên tích cực thực hiện các bước chủ động để giúp các bậc cha mẹ thông hiểu tường tận về quyền hạn của con họ và để trấn an họ rằng con cái của họ được sẵn sàng đón nhận tại các trường trong khu học chánh. Thí dụ, pháp luật tiểu bang điển hình cho phép một khu học chánh sử dụng nhiều tài liệu khác nhau để xác định tuổi của một đứa trẻ. Một khu học chánh nên

công bố công khai rằng họ sẽ sử dụng các giấy khai sinh, hồ sơ rửa tội, hoặc tài liệu khác của nước ngoài theo cách tương tự như họ sử dụng giấy khai sinh, hồ sơ rửa tội, hoặc tài liệu khác của Hoa Kỳ: đó là, chỉ với mục đích duy nhất là xác định tuổi của đứa trẻ.

Như đã nhấn mạnh trước đây, một khu học chánh phải áp dụng các quy tắc và tiêu chuẩn của họ để xác định tuổi tác hoặc nơi cư trú theo cùng một cách cho tất cả mọi người, bất kể chủng tộc, màu da, quốc gia gốc, quốc tịch, hoặc tình trạng di trú. Một đứa trẻ sinh ở nước ngoài mà không thể hoặc không muốn cung cấp một giấy khai sinh cũng có cùng những lựa chọn để ghi danh vào trường và cần được đối xử không khác biệt so với một đứa trẻ có quốc tịch Hoa Kỳ mà không có hoặc không thể xuất trình một giấy khai sinh.

Hỏi – 7. Với lá thư Đồng Nghiệp Thân Mến, khu học chánh có nên ngưng đòi biết số an sinh xã hội của học sinh không?

Đáp – 7. Chính phủ Liên Bang không cấm các tiểu bang hoặc khu học chánh thu thập số an sinh xã hội của các học sinh ghi danh hayđang theo học. Tuy nhiên, tiểu bang và các khu học chánh địa phương phải quyết định là họ có một lý do đúng phép trên mặt pháp lý để thu thập thông tin này hay không. Nếu họ quyết định thu thập số an sinh xã hội, họ phải thực hiện các biện pháp để đảm bảo tính bảo mật của những số an sinh xã hội và chúng phải được lưu trữ một cách an toàn. Ngoài ra, họ phải tuân theo luật Liên Bang quy định việc sử dụng các thông tin đó. Thí dụ, theo luật áp dụng của Liên Bang, nếu một khu học chánh yêu cầu số an sinh xã hội, họ phải thông báo cho các đương sự là việc tiết lộ có tính cách tự nguyện, và phải giải thích cả căn bản luật định hoặc căn bản khác để lấy những số an sinh xã hội này và khu học chánh dự định sử dụng các con số này làm gì. Xem Đạo Luật Bảo Mật năm 1974, Pub. L. Số 93-579, § 7, 5 USC § 552a (lưu ý), có sẵn tại http://www.ssa.gov/OP_Home/comp2/F093-579.html.

Như lá thư Đồng Nghiệp Thân Mến cho thấy rõ ràng, một khu học chánh không thể từ chối một học sinh ghi danh nếu người đó (hoặc cha mẹ của em) không muốn cung cấp số an sinh xã hội của học sinh.⁵ Khu học chánh có những lựa chọn khác thay vì yêu cầu được biết số an sinh xã hội. Thí dụ, một khu học chánh muốn có một con số nhận dạng cho học sinh thì họ có thể chỉ định một con số lựa chọn ngẫu nhiên cho mỗi học sinh. Bằng cách này, tiểu bang hoặc khu học chánh sẽ tránh tác động tiêu cực mà sự yêu cầu số an sinh xã hội có thể mang đến cho việc ghi danh học sinh vì chủng tộc, màu da, quốc gia gốc, quốc tịch, hoặc tình trạng di trú của học sinh.

Một khu học chánh mà quyết định yêu cầu số an sinh xã hội nên ghi rõ ràng trong tất cả các tài liệu tuyển sinh và ghi danh, kể cả các mẫu đơn, các trang web, và thông tin liên lạc với cha mẹ, rằng việc cung cấp số an sinh xã hội của học sinh là tự nguyện, và rằng quyết định không cung cấp số an sinh xã hội sẽ không ngăn cản việc ghi danh học của đứa trẻ.

⁵ Tương tự như vậy, một khu học chánh không thể từ chối một học sinh ghi danh học nếu cha mẹ của em quyết định không cung cấp số an sinh xã hội của mình.

Hỏi – 8. Làm thế nào một khu học chánh phân biệt giữa (a) dữ kiện mà họ nên hoặc phải thu thập, và (b) dữ kiện mà họ không thu thập được bởi vì làm như vậy có thể làm cản trở việc ghi danh học hoặc đến trường học?

Đáp – 8. Điển hình có rất ít dữ kiện mà một khu học chánh cần thu thập theo luật tiểu bang để cho một học sinh có thể ghi danh, như là bằng chứng tuổi tác, quá trình tiêm chủng, và nơi cư trú trong phạm vi khu học chánh. Cả tiểu bang và khu học chánh phải hành động phù hợp với Hiến Pháp Hoa Kỳ và luật Liên Bang hoặc luật tiểu bang có hiệu lực, kể cả nghĩa vụ của họ không được kỳ thị hoặc thực hiện các chính sách có tác dụng kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, hoặc quốc gia gốc. Khi làm như vậy, các tiểu bang và các khu học chánh cũng cần kiểm lại các chính sách hiện tại của họ để biết họ có đang làm bất cứ điều gì mà có thể có tác động, mặc dù không cố ý, làm cản trở việc ghi danh học của trẻ em không có giấy tờ không, chẳng hạn như yêu cầu giấy tờ di trú hoặc số an sinh xã hội, hoặc đòi hỏi bằng lái xe hoặc giấy căn cước của tiểu bang từ cha mẹ. Các thông lệ và các chính sách như vậy, một khi đã xác định có tác động tiêu cực, nên được thay đổi để không làm cản trở việc ghi danh học.

Hỏi – 9. Để tránh làm cản trở việc ghi danh học, khu học chánh có nên cho nhập học bất cứ đứa trẻ nào đến ghi danh và sau này mới thu thập các dữ kiện, sau khi đứa trẻ đã nhập học không?

Đáp – 9. Như đã nói ở trên, khu học chánh có thể yêu cầu học sinh ghi danh cung cấp bằng chứng về nơi cư trú trong một khu học chánh và/hoặc tuổi trước khi nhập học, ngoại trừ trẻ em và thiếu niên được coi là người vô gia cư theo Đạo Luật Liên Bang McKinney-Vento Trợ Giúp Người Vô Gia Cư. Tuy nhiên khu học chánh cũng có thể quyết định chờ cho đến khi học sinh đã nhập học xong trước khi yêu cầu bất cứ tài liệu bổ túc nào có thể phải có theo luật tiểu bang hay Liên Bang, chẳng hạn như là dữ liệu nhân khẩu của học sinh. Khi quyết định chờ đợi để thu thập thêm dữ kiện, khu học chánh có thể tạo ra một bầu khí cởi mở hơn và chấp nhận cho tất cả các học sinh ghi danh. Sự đòi hỏi cung cấp tài liệu không được kỳ thị, hoặc có tác dụng kỳ thị trên căn bản chủng tộc, màu da, quốc gia gốc, quốc tịch, hoặc tình trạng di trú.

Hỏi – 10. Một khi có trong tay các dữ kiện cá nhân của học sinh, có những trường hợp nào mà khu học chánh có thể tiết lộ dữ kiện từ hồ sơ giáo dục của học sinh khi không có sự đồng ý của học sinh hoặc cha mẹ không?

Đáp – 10. Có những trường hợp một khu học chánh có thể tiết lộ dữ kiện từ hồ sơ giáo dục của học sinh, *nhưng đây là những trường hợp hạn chế và khó có thể áp dụng trong phần lớn các trường hợp mà khu học chánh thường gặp.* Đạo Luật Các Quyền Giáo Dục và Bảo Mật của Gia Đình của năm 1974 (FERPA) thường nghiêm cấm các khu học chánh lãnh tài trợ của Bộ Giáo Dục Liên Bang không được tiết lộ dữ kiện từ hồ sơ giáo dục của một học sinh khi chính dữ kiện đó, hoặc khi dữ kiện này kết hợp với các dữ kiện khác có thể làm học sinh đó bị nhận diện, nếu không có trước sự đồng ý trên văn bản của cha mẹ hoặc học sinh đó (nếu học sinh đó 18 tuổi trở lên hoặc học trường sau trung học). Xem 20 USC § 1232g. Có một số ngoại lệ hạn chế trong FERPA đối với điều kiện phải có sự đồng ý bằng văn bản trước khi tiết lộ dữ kiện cá nhân có thể nhận diện được trong hồ sơ giáo dục của học sinh, xem 34 CFR § 99.31, cũng như những trường hợp rất hiếm và được nêu rõ mà

theo đó luật di trú Liên Bang đòi hỏi hoặc cho phép một khu học chánh cung cấp dữ kiện cụ thể về một học sinh cho một thực thể chính quyền Liên Bang, tiểu bang, hoặc địa phương khác. Một trong những trường hợp này là trường hợp ban một hộ chiếu cho một học sinh không phải là cư dân – và việc duy trì tình trạng không di trú của học sinh đó tùy thuộc vào điều kiện là học sinh đó phải đi học tại một trường cụ thể nào đó. Xin lưu ý là trong trường hợp đó, khu học chánh có sẵn dữ kiện về học sinh này vì học sinh đã nộp các tài liệu cho trường học để có được hộ chiếu, và vì vậy trường không có lý do gì để đòi hỏi dữ kiện về tình trạng di trú.

Hỏi – 11. Làm thế nào một khu học chánh thông báo các điều kiện ghi danh học với phụ huynh không thành thạo tiếng Anh?

Đáp – 11. Đối với phụ huynh không thành thạo Anh ngữ của một học sinh muốn ghi danh vào một trường học, khu học chánh phải truyền đạt các thông tin về việc ghi danh học bằng những cách thức nào mà phụ huynh có thể thông hiểu được – thí dụ, dịch tài liệu sang các ngôn ngữ khác ngoài tiếng Anh và có một số phương pháp trả lời các câu hỏi của phụ huynh – như đòi hỏi bởi Tiêu Đề VI của Đạo Luật Dân Quyền năm 1964, 42 USC § 2000d, và Đạo Luật Cơ Hội Giáo Dục Bình Đẳng, 20 USC § 1703. Các thông tin quan trọng có thể bao gồm phương cách thay thế để xác định các điều kiện được tiểu bang cho phép về nơi cư trú và tuổi tác, nếu có. Nếu một khu học chánh đòi hỏi số an sinh xã hội, một thông tin quan trọng mà khu học chánh phải cung cấp là tài liệu nêu rõ khu học chánh không thể từ chối ghi danh một học sinh nếu người đó (hoặc phụ huynh hoặc người giám hộ của học sinh) quyết định không cung cấp số an sinh xã hội.

Các Biện Pháp Tiểu Bang và Khu Học Chánh Có Thể Chủ Động Trợ Giúp Việc Ghi Danh Học

Hỏi – 12. Trường học có thể làm gì để cho phụ huynh thấy rằng con cái của họ được sẵn sàng đón nhận vào trường học, bất kể tình trạng di trú hoặc tình trạng quốc tịch của chúng?

Đáp – 12. Lá thư Đồng Nghiệp Thân Mến khuyến khích các tiểu bang và các khu học chánh xem xét các chính sách và thông lệ tuyển sinh một cách kỹ lưỡng để đảm bảo chúng phù hợp với pháp luật và không có ảnh hưởng tiêu cực đến sự sẵn lòng của các bậc phụ huynh khi ghi danh cho con của họ đi học. Nếu tìm thấy điều gì có thể cản trở việc ghi danh thì phải sửa chữa ngay.

Ngoài ra, Bộ Giáo Dục và Bộ Tư Pháp Hoa Kỳ khuyến khích các khu học chánh phải chủ động trong việc thông báo các bậc phụ huynh về quyền gửi con đến trường công lập của họ. Thí dụ, các khu học chánh có thể tổ chức các buổi gặp gỡ trực tiếp với cộng đồng để thông báo cho bậc phụ huynh là tất cả học sinh cư trú trong phạm vi khu học chánh đều có thể theo học các trường của khu học chánh.

Hỏi – 13. Khu học chánh có nên huấn luyện nhân viên về cách tránh vi phạm pháp luật trong phạm vi này không?

Đáp – 13. Việc huấn luyện ban nhân viên ở cấp trường và khu học chánh là điều nên làm. Tiểu bang và khu học chánh có trách nhiệm pháp lý để đảm bảo rằng họ tuân theo pháp luật Liên Bang. Sự huấn luyện ban nhân viên giúp tạo điều kiện tuân thủ đó.

Hỏi – 14 Vai trò của các Cơ Quan Giáo Dục Tiểu Bang (SEA) trong việc đảm bảo rằng học sinh không bị loại trừ sai phép ra khỏi trường là gì?

Đáp – 14. Lá thư Đồng Nghiệp Thân Mến ban hành ngày 6 tháng 5 năm 2011, được sửa đổi và tái ban hành ngày 8 tháng 5 năm 2014, nhằm mục đích nhắc nhở các khu học chánh lẫn các tiểu bang về nghĩa vụ của họ theo pháp luật hiện hành. Với tư cách là cơ quan nhận tiền tài trợ Liên Bang, các cơ quan SEA chịu trách nhiệm giám sát việc tuân thủ luật chống kỳ thị của Liên Bang. Vì luật liên quan đến việc tuyển sinh, kể cả các quy định về bằng chứng tuổi tác và nơi cư trú, thay đổi khác nhau theo từng tiểu bang, đây là một phạm vi mà sự lãnh đạo của SEA là điều cần thiết và có thể đóng vai trò có hiệu quả đặc biệt. Các cơ quan SEA cần xem xét các thông lệ và chính sách hiện có và trợ giúp các khu học chánh của họ trong việc tìm hiểu xem các loại thông lệ hiện đang áp dụng có đi theo đúng các quy định của tiểu bang về việc tuyển sinh mà không vi phạm quy định chống kỳ thị và hiến pháp Liên Bang không. Nói rõ ra thì các cơ quan SEA nên làm việc để đảm bảo rằng các thông lệ tuyển sinh của các khu học chánh của họ không gây trở ngại hoặc ngăn cản bất hợp pháp các học sinh, kể cả cả những học sinh không có giấy tờ di trú hoặc có cha mẹ không có giấy tờ di trú, đi đến trường.